

Издава три пъти седмично
въ вторникъ, четвъртъкъ
и събота.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 100 лв., 1/2-годи-
шно 60 лв., 3-мѣсечно 35 лв.
Абонамента започва на
всяко 1-во число отъ мѣ-
сеца. — ВЪВЕЖА ПРЕДЛАГА.

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.

Редакторъ — издатель: П. Д. Драгулевъ

Цѣнитѣ за обявитѣ са:
За 1 кв. сантиметъръ 1/2
лв., за 10-дневенъ, вѣнчанъ,
непримено 50 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по споразумѣние; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 50 лв.
Всичко що се отнася до
вѣстника се адресира: до
П. Д. Драгулевъ, Варна, 19 мартъ 1921 г.

ИНДУСТРИАЛЦИ! ТЪРГОВЦИ!

Ако се интересувате за КОЛОФАНЪ (Чамъ-
сакъзи) и ТЕРПЕНТИНЪ Американски, от-
несете се до фирмата

С. М. КИТРИНОПУЛО, ВАРНА

и ще имате най-ниската оферта.

Телефонъ № 270.

Телеграми: Китринопуло, Варна.

Допълнителна митна тарифа.

На 27 декември 1920 година, 33-то заседание на Народното Собрание встира и прие, а Негово Величество Царя утвърди и утвърди Законъ за тарифитѣ на вноснитѣ стоки, споредъ който (чл. I) „стокитѣ, които се внасятъ отъ България, бѣха задължени да плащатъ мито въ ватна монета, съгласно приложената къмъ сѣщия законъ тарифа.“

Споредъ тази тарифа — която вие извѣлно обнародвахте въ вѣстника си — точно 53 на брой вносими прѣдмета се облагали по дѣлътъ на закона съ точно фиксирани и параграфирани мита. Фиксираното мито за боба бѣше 20 латни стотинки за 1 кг., което нато се умножи на цѣната 9, колкото пѣти по-вече грѣба да се плати въ текущата книжна валута, дава едно произведение отъ 1 лв. 80 ст., ко- колкото, въ дѣйствителностъ, се обмѣняваше боба, начина отъ 4 януари т. г., когато закона и тарифата бѣха обнародвани. Настояща, митото така фиксирано за боба и така събрано отъ вносителитѣ, не бѣше твърдѣ леко — то повдигаше цѣната на боба извънредно високо и уще- тиваше, може би много по-вече производителитѣ, защото мѣчно се намираха купувачи, които да рискуватъ съ капиталитѣ си, въ тѣй вѣснѣванитѣ цѣни на боба, а консорциума, като купувачъ, не можеше да се ангажира съ износа на цѣлото произведе- ние на боба, а вакупи, споредъ прѣдметането на компетентни хора, едва 1/4 отъ цѣлата него- ва реколта, другия отъ 3/4, или нека допуснемъ 1/2 отъ реколта- та е още въ рѣдѣтъ на произ- водителитѣ. Звѣдно съ всички дру- ги, познати вече причини, ври и тая, че къмъ опрѣдѣлената покупна норма на боба се прибавяха още 1 лв. 80 ст. мито, което за износа на голѣми пар- тии е неопосимо и не всѣки се рѣшава да поема рисковетѣ въ такъв износъ, който е ст- прѣженъ съ много и много ри- скове и послѣдствия.

Но — въпрѣки очевидността на причината, която вастали най- способнитѣ и най-важнитѣ фак- тори въ износа на търговията да се оттеглятъ на страна отъ събирането и изнасянето на бо- ба — понеже стѣмѣжа на дър- жавата бѣше да извлече и за себе си по-големи материални ползи отъ вносимитѣ българ- ски произведения, тя както за всички други вносими прѣдме- ти, наложи и за боба това висо- ко мито. Задѣлнитѣ при покуп- ката на боба отъ производител- нитѣ се сключваха при условие- то, че митото ва износъ е 20 ст. ватни, или 1-80 лв. книжни.

При тия условия, въ тоя пери- одъ отъ вриѣ, т. е. отъ 4 яну- ари до 9 мартъ т. г., сключва- ше задѣлнитѣ си за боба и кон- сорциума, който има закупени голѣми количества бобъ, но не изнесени по повнатитѣ на вѣ- китѣ причини, главно, отъ не- кадрностъ да направи това оврѣме и отъ слабо радѣне на държавнитѣ и народни инте- реси, защото на консорциума и при това високо мито, пакъ му се удадохе случаи да направи продажби въ странство, но по- ради не радѣне, както казахме и поради главно, нека до- бавимъ, тѣзи благоприятни слу- чайи се пропуснаха феврварно. Въ периода, тѣмъ, за който го- воримъ, отъ Гърция се явиха купувачи на български бобъ срѣ- щу 1-80 драхми, или 12 до 14 български лева за 1 кг. Отка- за се продаването, отказа се и прѣговарянето и случая безва- ротно отлежаше. Събранитѣ отъ консорциума количества бобъ, стоѣтъ въ хамбаритѣ на държа- вата, а по-вечето — на открито при пристанищата; стоѣтъ и ко- личествата несъбранъ бобъ въ хамбаритѣ на производителитѣ и всѣки денъ вписватъ въ стра- ницата за писва на българския търговски балансъ по една вѣ- щелна „загуба“, до като, въ края на краищата, лег- натъ на грѣба на народа окон- чателно, като пѣла: „загуба.“

Но една грѣшка влече слѣдъ себе си друга. Слѣдъ една за- конъ, който не направи вѣжди, трѣбваше да дойде другъ, кой- то да изведе очи.

Закона отъ 27 декем. 1920 год. се замѣнява съ законъ и нова измѣнена и допълнена тарифа, отъ 28 февруари т. г. Между другото — е два слѣдъ 2 мѣсеци отъ практикуването на първия законъ да поправи грѣшката си и въ митото за боба — 20-тѣ вл. стотинки, или 180-тѣ книжни се намаляватъ на 10 вл., или 90 книжни стотинки.

Опона, което бѣхме казали, ко- гато се вотираше първия законъ, т. е., че високитѣ мита ще по- прѣчатъ на износа на българ- скитѣ произведения, се обждна. Боба остана неизнесенъ и но- вия законъ иде ковенно да при- знае и докаже, че прѣчката на неизносването му е била и е ви- сокото мито, което се намалява сега, за да се улесни и мѣно износа.

Но съ тази нова поправка на грѣшката, ние мислимъ, прави се друга грѣшка, която обла- годѣтелствува извѣстни срѣди, които понасятъ на нѣкои лични интереси, но е въ ущѣрбъ на интереситѣ на държавата.

При изработването на дър- жавния бюджетъ за т. г. бю-

джетно упражнение сигурно се е имало прѣдвидѣ и приходно- то перо отъ до 20 вл. ст., или по 180 ст. кв. мито за боба, кой- то подлежи на изнасяне. Ако вземемъ, примѣрно, че количе- ството на всички бобъ, който ще се изнесе е 1000 вагона — а той е много по-вече — мито- то на това количество само въз- лиза на 18 милиона лева, които цѣха да постѣпватъ въ държа- вния кончеѣ. Съ новия законъ и тарифа държавния кончеѣ се оцѣтвва съ 9 милиона лева. Точно съ 9 милиона се обла- годѣтелствуватъ държавнитѣ на боба, т. е. тия, облагодѣ- ствуването, на които въ дѣй- стелителностъ цѣли закона.

Ние знаемъ и други такѣтъ случаи, именно, случая съ нама- лѣването на вносното мито за солта, което съ милиони обла- годѣтелствува нѣкои заведения и частни лица.

А всѣката грѣшка и пакостъ е именно въ това, че нашитѣ закони, случайно, или умишлен- но се, нагаждатъ да облагодѣ- ствува нѣколко заведения, или лица — не да подпомогнатъ народа и да повдигнатъ страната.

Р. С. Но, що се отнася до бо- ба, това ново мѣроприятие вече е закъснено. Боба остана непрѣ- даденъ и нѣма шансове да се продаде. Вриѣмето му за продаж- ба мина. Загубата за държавата и за страната е равна на общата стойностъ на боба, плюсъ митата по една или другата тарифа.

На единъ адресъ — на писача.

Хвърля се въ „Варненски Общински Вѣстникъ“ обвине- ние върху в „Търговско-Про- мишленна Защита“, че защита- ватъ спекулантитѣ и банкеритѣ, а атакувалъ Варненската кому- нистическа община.

Истината е, че „Т. П. З.“ за- щипава не вулгарнитѣ спекулан- ти — срѣщу тѣхъ се бори — а търговцитѣ и банкеритѣ; исти- на, отъ друга страна, е, че той вѣстникъ и най-енергично ще възстава противъ равниниче- ската политика на Варненската комунистическа община, защото това му се налага отъ неговия особенъ дѣлъ, отъ положението, що взема като търговско-промишленъ органъ и като добър павителъ на търговско-общественитѣ и общински ин- тереси и правдини.

За насъ, обаче, е интересно да знаемъ: защо личноститѣ отъ Варненската комуна сѣ тѣй нерв- нитѣ, тѣй чувствителни да се осъ- щатъ обидитѣ отъ вѣстка наша ду- ма? Защо едно невинно антрѣле, каквото е това въ 487 бр., тѣй ост- ро е ожигало г. г. комунаритѣ, та сѣтѣха за нуждно съ километ- рически статии да го атакуватъ и да даватъ така обширно объ- ясненията сп? „Гузентъ не гоненъ бѣга.“ Гузентитѣ всѣкога сѣ прѣдѣждението, че хората знаятъ всѣко, що е за тѣхъ, гу- зентитѣ, съкровено, що е нехелито и осѣдително и само отъ една ало- зийка се чувствуватъ вѣснѣнати, се чувствуватъ обидени. Сърдите се г-д. комунари, аначи винов- нитѣ сте! Но и безъ да се изда- вате прѣдъ обществото сѣ срѣд- нитѣ си и сѣ уличнитѣ се неув- ни и пиянски ругатни, „на равни адреси“, обществото чувствуваше, обществото знае виновността ви. Обществото не търси и не

намира виновността ви въ цѣ- ритѣ на бюджетитѣ — то ви е дало само тия цифри — а въ дѣ- лата ви. Дѣлата ви сѣ равноти- телски, дѣлата ви сѣ прѣдѣд- ни — отъ тѣхъ нѣма поводъ да негодува то и да ви отправя обвиненията си и обвинения, за- крайно наше съжаление, съ- стѣтъ основателни. „Т. П. З.“ става само отгласъ на това, що чувствуваше, що добръ знае, раз- бира се, сѣсетното, здравото и вѣдѣждането — търпението общество.

Но, тѣй като въпроса не е за цѣритѣ въ бюджета, а за дѣ- лата на комунаритѣ, ние ги пи- таме: какъ ви сѣ дѣлата? Как- ни ви сѣ дѣлата? Вие сте дѣлѣ- ни, или по добръ, тѣ, комуна- ритѣ, сѣ дѣлѣни сами да ги кажатъ, да дадатъ отчетъ да ги знае обществото, да ги знаятъ и работницитѣ и маломогнитѣ граждани, надъ гробовѣтъ на които деня и нощи сълзи се проливатъ. Но, не, ние сѣ въ брой 42 на „В. О. В.“ недю- смислено казва, че вѣщо не е направено, защото — „при факта на крайното спадане стойностъ- та на българския левъ, който сега струва толкова, колкото струваха 4 (?!) б. н.“ стотинки прѣдъ войната“ — сѣ единъ бюджетъ отъ 33,390,160 лева, какво може да се направи? Тоя бюджетъ „не само че не е гра- мадинъ, но е съвсѣмъ недоста- тѣченъ да задоволи голѣмитѣ нужди на общината.“ Ето, това ни отговаря писача: първо-началния бюджетъ съ милионитѣ си цифри и сѣрната допълни- телни бюджети съ други ми- лионни цифри, не сѣ достатѣ- ни да задоволятъ „голѣмитѣ“ нужди на общината, не позво- ляватъ за уреждането на общи- ната „въ стопанско, учебно и административно отношение“ — бюджета е много малкъ за по- добенъ широкъ замахъ въ дѣй- ностъ на комунаритѣ.

Настѣна, по мѣрката на пра- хосването отъ комунаритѣ единъ основенъ и пѣколко допълни- телни съ десетки милиона лева бюджети, каквито имъ сѣ дадени до сега, не сѣ достатѣ- ни да обездѣтъ само личнитѣ потребности и сѣлтанатъ на шевоветѣ на комуната, та камо ли халат- ностъ на широка рѣжа вербу- вания служебенъ персоналъ и повиканитѣ на охранване дру- гари и далечъ още: та камо ли стопанското, учебното и адми- нистративното дѣло на общи- ната. За тия послѣднитѣ, за тѣхнитѣ „голѣми“ нужди сѣ потребни не десетки, а стотици милиони. И тѣ, комуна- ритѣ, не свеждатъ сѣ противницитѣ спора до въпроса — колко милиони сѣ нужди, а — „кой ще ги плаща.“ И до- пѣля писача: „Ние казваме, че цѣлата тѣжестъ на бюджета трѣба да се понася отъ ония, които притежаватъ богатствата, отъ ония, които намиратъ смъ- сѣлъ въ живота само въ тру- пане петалби чрѣзъ експлоата- цията на работническата полу- пролетарска класа.“ Споръ: какъ? защо? въ що? тѣ не правятъ и нѣма защо да правятъ, защо- то всѣко останало зависи отъ усмотрението на комунаритѣ, които сѣ нагърбени съ „голѣ- митѣ“ работи и „голѣмитѣ“ нужди на общината.

Ако ги запитате: какво на- правихте съ бюджета и допѣ- ленията къмъ него за община- та? Съ сѣщия основателенъ м

законенъ резонъ, съ сѣщия ипломѣтъ ще ви отговорятъ: „нищо“, защото паритѣ не бѣха достатѣчни; ще ви отговорятъ: „едва можаме да купимъ ка- лѣски и врани кончета, каб- риолети и фъри рисади за кмета и помощницитѣ му;“ „едва съ- рихме да обездѣмъ една кухня да се хранятъ служащитѣ и кмета по-сѣтино;“ „едва купих- ме единъ халомѣръ, който за- пусти, една пералня, която не може да се издѣржи;“ „едва по- строихме помѣщения на рабо- тници на ония, които сѣ отъ нашата партия и нѣсѣ ще под- държатъ да управляваме;“ „едва уредихме единъ магазинъ, който отъ първитѣ дни оцѣ се обвѣр- ва да плаща лихви и комисиони на около 800 хиляди лева, засти- отъ една частна буржуазна бан- ка срѣщу три подѣния, които ангажиратъ общината.“ Да, ще отговорятъ и ще се похвалятъ съ вселенковитѣ градини, ко- мѣ съставляватъ най-първата задача и най-светлата страница на комуната и които доставля- ватъ рѣдкото удоволствие на кмета да прави сутрѣнитѣ и вечернитѣ си разходки, военъ на калѣска отъ врани коне, на чистъ въздухъ до тѣхъ.

Въ царството на сѣщитѣ, въ царството на глухитѣ и нѣмнитѣ всѣкитѣ тия отговори и объ- снения могатъ да иматъ стой- ностъ и псуванитѣ — писачи, могатъ да ходятъ съ вирнати глави — като се опитватъ да пра- вятъ — ако нѣма общественни органи, като „Т. П. З.“, безъ да се сградува отъ псуванитѣ, да ги вижда, прицѣпява и, при пуждр, да ги бичува.

Ще продължаваме.

Външни съобщения.

Иногюралната рѣчь на Хар- дингъ и разискванията на ан- тантската конференция въ Лон- донъ, напоследѣкъ, сѣ отвлѣ- ли вниманието на търговския сѣтъ и до като разискванията въ конференцията взѣхатъ по- добрение въ свѣтвоното поло- жение, отъ своя страна амери- канцитѣ не виждатъ нищо на- сѣрдително, отъ което да се заключава, че неразрѣшенитѣ още задачи ще бѣдатъ лесно рѣшени. Банкеритѣ и индустриални кръгове вобще иматъ голѣмо довѣрие въ рѣпубликан- ския режимъ, който е винаги билъ свързанъ съ успѣхъ и спо- луха, обаче прѣдъ новата адми- нистрация се изпрѣчили не би- вали до сега условия, които пра- вятъ мажнѣносѣществими объ- щанията на новия прѣдѣд- телъ за възврѣщане на нормал- ното положение. Намалението на цѣнитѣ на стокитѣ даже и подъ костовата цѣна не е прив- лѣкло търгуване и по всѣко се вижда, че това положение ще продължи.

Външнѣ търси брашна.

Египетски импортери на браш- на сѣ запитали писмено вар- ненски търговски кѣщи за ус- ловията, при които могатъ да се купятъ и изнесатъ отъ Бл- гария брашна. Съ писмо, носѣ- щѣ дата 11 фев. т. г. тѣ явя- ватъ цѣнитѣ 32 англ. лири за тонъ, на каквито бѣха могли да купятъ цѣфъ Александрия. Съ писмо отъ 18 фев. т. г. 7 дни

по-късно предлагат 36 англ. лири за тон цвят Александрия. По причина, че пиемата е по-добра, с изключение на цвят, мислещ и по-малко, на тях не може да се отговори с увереност за никакъв резултат; не може да се отговори, обаче и по причина, че с Египет отива войната не се води да търговия от българските търговци — непознати им е какви условия и какви промени — попитат рижият вобще на търговията с Египет: а митата, а наплата, а типонет и пр. При все туй, ако напосната търговия била абсолютно свободна, търговците не би пропуснали случая да напоснат нуждите на Египет. Вечното е, че търговията е спъната днес и с намаляването външния на 1 1/2 лева, които консулства направи.

Мистерията и аферата.

Мистерията, която не се подава на никакви промишленост от 7-8 месеци насам, по една случайност, за която малко по-късно ще говорим, е поддръжана, се отбавя тия дни. Вечното на депантинга Пеннишев, изчезването на одолитката му и изгубването от мистериата на сегоподателя му Николай, улеснило това отбавяне. Преди очите на наречения търговски опит се открива една странна мистерия, една голяма мащабна афера, която коштува на Българската Народна Банка и на други дружества и частни лица няколко милиона лева.

Цялостта установен факт е, че Българската Народна Банка е ангажирана с около 1 1/2 милиона лева преди Банка „Атент“ по един консултант, който е пръвден на Пеннишев без да е бил на Б. Н. Б. нито една отговорка — банката просто по доверие му го пръвдала и го внесла в сметка да дажи. Какви тайни се крият зад това пръвдане, съдействието ще открие и ще каже.

Другите мистерии и афери са около мистериата. Там са извършени работи, — с марки, с пари, с контанции, с стоки и пр., които стоят още под мълката. Надяваме се, че непродуктивно време да вършим съвкупна и върху тях.

КУРСЪ ВЪ ВАРНА.

паричен и стопанск	свободен пазар
19 март 1921 год.	
Герм. марка	138.80
Австр. крона	11.95
Холанд. флорин	
Чехки корони	108.00
Романски lei	114.00
Сръбски динари	
Англ. лири	327.20
Долари	81.00
Франкски fr.	584.00
Италиански лири	322.00
Липи турски	56.80
Драхми	625.00
Наполеон съветник	
Швейцарски франка	14.50
Канадски долари	
Лев сребро	

на Банка за народен кредит и е запалат за София да вземе друг пост в същата банка г. Стойчев. Временно мислехо на г. Стойчев е заето от г. Романски.

Починал е на 67, в (Франция) на 72 години възраст от рождението си, сгражданна на фабрикант. Георги Х. Дечев, който се проявил като индустриалец с желанието в неистощима енергия до последната си прокламация изразява. Като фабричен организатор в България той имаше равенство. Само в сфинг на неговата фабрика за платна не може да проникне социализма и комунизма Мир на прага му.

В общото събрание на делегатите на Българския Индустриален Съюз е бил изслушан доклад върху дейността на съюза през 1920 год. и след това, послъдонателно, е взети рѣшения: 1. Служебния тектилен синдикат, който се е пръвдествил като самостоятелна единица, да се пръвобори външния на съюза, като обгърне това ново индустриално д-во, което има да образува той — индустриалците от Илбала. 2. Съюза на Габровските промишлености, като клон да внесе опрѣделената сума за общия съюзен фонд, който ще събере от габровските, севлиевските, дриновските и трименските индустриалци. 3. Варнен клон да направи същото, като организира и събере суми от индустриалците в с. Р. Деня, Провадия и с. Ново-Село. 4. Вечни суми, които имат пръвданието да съставят учрѣдителния фонд, за който софийското д-во вече е внесло 180 хил. лева, ще се внесат до 1 май т. г. След учрѣдителното на фонда, ще се пристъпи към откриването и на съюзен секретариат.

Т	А	Б	Л	И	Ц	А
за внесеният външен злат, бразил и т.р. в кгр. през Варнен. митница	1 до 10 1921 г.					
Египет	888964	214712	267505	1307746	1657182	110010
Италия	200665					66475
Турция						1867142
до края на м. февруар.						13037746
Египет	888967					267595
Италия	214712					267595
Турция	200665					13037746

накъ сджимъ. След 2 минути явива се момчето отъ приаѣната до банката кръчма.

— Скоро момче! — донес една она вино да почерпимъ г. редактора.

— Благодаря, за вино и за черния не додохъ.

— Не, г. редакторе, адета е такъв. Ще видимъ за какво ете дошли.

— Не, не, благодаря...

— Хаиръ, съединимъ, адета бивауръ — (Не, г-не, реда ще се развали).

Момчето искочи. Управляющия за моментъ драгна на рѣзната книга: „една она вино за г редактора“ и продължи да се храни. Момчето слага върху стола нишото.

— Ха, боюръ де! За васъ е псичното.

— Благодаря! Не ми се... не пил вино.

— Де, де, холанъ... То ми на по книгитъ на сѣтка.

— Благодаря, благодаря... Офѣда се свърши.

— Е, г. редакторе, съ какво можемъ да ви бѣдемъ полезни?

— Че яна ли — да ви запишемъ за абоната на вѣстника...

— Да, всемемъ и обявление на банката ви. Виждате, ние се боримъ за правата ви; зацѣпваме наплатитъ ви.

— О, колкото за вѣстникъ не сме си „набавили“ още директоръ да го чете; а колкото за обявление — съ такава търговия не се занимаваме.

— Ще рѣче...

— Нищо нѣма да рѣче...

— Но, г. управляющъ, вие ще четете...

— Азъ едва яна още да записвамъ — да чета не яна...

— Но накъ тогава... Това е една банка...

— Да, банка, но...

Вдна единъ саландитъ и цѣта: „Имате ли да продавате царпули?“

— Свършиха се, байно; сега продаваме газъ, солъ, катранъ — за селски стока... Хубавъ катранъ имаме...

Къмъ насъ.

— Както виждате г. редакторе, работимъ, колкото да живѣемъ.

W.

ПОКАНА

Управителния Съветъ на Търговската Индустриално Сапунарско д-во „Левъ“ въ гр. Варна има честь да покани Г-да акционеритъ на същото дружество да присѣствуватъ на първото общо годишно събрание, което ще стане на 31 Мартъ т. г. въ 10 часа преди пладия въ Кантората на Г-нъ Абрамъ В. Христовъ при следния дневенъ рѣдъ: 1) Изслушване доклада на Управителния и Проверителния Съветъ върху положението и операциитъ на Дружеството за 1920 год. 2) Удобрение баланса и сѣтката загуби печалби за 1920 год. и прѣдставеното отъ Управителния Съветъ разпрѣделение на печалбитъ, 3) Освобождение отъ отговорностъ Управителния и Проверителния Съветъ 4) Избиране трима провѣрители и двама вѣстници, 5) Опрѣделение дѣни за наплатване на дивидентитъ.

Деновирането на акциитъ за правоучастие въ годишното събрание ще стане въ касата при Дружеството на или-късно до 30 Мартъ 1921 г.

Ако събранието не се състои на 31 Мартъ т. г. поради неприсѣствие на акционеритъ; то се отлага за 7 Априлъ т. г. безъ да се издава нова покана. Второто събрание се счита законно, колкото акции и да се прѣдставятъ, съгласно чл. 22 отъ устава.

Варна, 16 Мартъ 1921 г.

Отъ управител. съветъ.

БАЛАНСЪ

На Търговското Индустриално Сапунарско Дружество „Левъ“ сключенъ на 31 Декември 1920 год.

Активъ

1	Недвижими имоти	173776	15
2	Материали	710670	95
3	Стоки	609799	53
4	Дебитори	332562	15
5	Цѣнии книжа	44620	—
6	Машини по таханъ	10123	—
7	Каса	24159	39
8	Машини по сапуна	6731	—
9	Мебели	1449	55
10	Кола	200	—
		1913991	72

Пасивъ

11	Капиталъ	1000000	—
12	Кредитори	628839	82
13	Полици за наплатване	100000	—
14	Запасенъ фондъ	38188	90
15	Фондъ ремонтъ	12463	—
16	Загуби & печалби	140000	—

РАВНОСМѢТКА

на загубитъ & печалбитъ

Да Дава

1	Общѣника на материали и стоки	100768	45
2	Липи & Комисии	48392	70
3	Общи равности	81976	45
4	Разпрѣделение на печалбата:		
а)	5% за запас. фондъ	7000	
б)	15% за основни дѣлове	21000	
в)	10% за тагтени на Упр. Съветъ	14000	
г)	2% за тагтени на Провѣрит. Съветъ	2800	
д)	3% за тагтени на служащитъ	4200	
5	За успаване фондъ ремонтъ	11000	
6	Дивидентъ по 8 лева на акция	80000	140000
		371122	60

Да Зема

7	Отъ стоки, материали и др.	871122	60
---	----------------------------	--------	----

Счетоводителъ: Р. Митесъ.

Провѣрителенъ Съветъ:

Нарануевъ.
Н. Лазаровъ.
С. Г. Рашевъ.

ДОКЛАДЪ

На провѣрителния съветъ.

Господа акционери,

Съгласно устава на дружеството и постановленията на Търговския Законъ, провѣрително операциитъ и книгитъ на дружеството за пръвъ 1920 год. и съставенитъ на 31 декември 1920 год. годишенъ балансъ и сѣтката „Печалби и Загуби“ които напѣрихме наплатно редовни и които молихъ да удобрите, като освободите управителния съветъ отъ отговорността за управленето пръвъ изтеклата 1920 год.

Варна, мартъ 1921 год.

Членове на провѣрит. съветъ:

Нарануевъ.
Н. Лазаровъ.
С. Г. Рашевъ.

ХРОНИКА.

Досегашния директоръ при Варненския клонъ на Акционерното д-во „Стара Планина“, Заиръ Росети е сѣменъ. На мѣстото му е поставенъ г. Юрданъ Рандевъ, бившъ директоръ на същото дружество при Дедеагачкия му клонъ. Г-нъ Рандевъ е съ внешне юридическо образование, но по едно каѣчение се е посѣтилъ на търговското поприще и съ умѣнно и вѣщина се поддържа въ него. Напусналъ е дѣлността директоръ на Варненския клонъ

СЪБНИЧКИ

Банки...

Отнаме въ една банка. Обѣдъ бѣше. Управляющия банката седналъ на единъ столъ, а на другъ — сложилъ половинъ сомуна хѣбъ и върху късъ жълта килса — 10—15 хаменъ. Храни се. Съ ланането ни управляющия скочи на крака: „Х-о-о-о! хощъ гелдинъ, хощъ гелдинъ! Ха, боюръ де!“ и въ момента дръзна единъ вѣзъ.